

DOMOVNÍK

č. 3 – BŘEZEN 2012

Dále čtete:

- Pohankové polštáře z Vlašoviček (str. 2)
- Interview s Magdou Paskovou (str. 4)
- Vzpomínka na otce Josefa Veselého (str. 5)

CITÁT MĚSÍCE: „Milióny lidí touží po nesmrtelnosti, a přitom nevědí co mají dělat, když v neděli odpoledne prší.“

Susan ERTZ, britská spisovatelka

Co přijde po dvaceti letech? Nad Radostí visí meč!

Více než padesátku návštěvníků přilákal Den otevřených dveří do charitní sociálně terapeutické dílny Radost, která si tímto způsobem připomněla dvacáté výročí od svého založení. Veselé oslavy to ale nebyly, ačkoli se všichni těšili již dlouho dopředu.

Slavnostní náladu totiž pár dnů předtím pokazil nečekaný dárek – pravidelná roční dotace ve výši přibližně milion čtyři sta tisíc korun, poskytovaná řadu let prostřednictvím Krajského úřadu v Ostravě Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR, byla náhle snížena na pouhých 250 tisíc. Nad dílnou rázem visí meč, který kdykoli může udeřit a zmařit vše, co se za dvacet let podařilo vytvořit.

Radost má v současné době přes třicet klientů s mentálním postižením, kteří nejsou umístitelní ani na chráněném trhu práce. Jarek, Jirka, Ilona, Michal, Radim, Adam, Pavel, Denisa, Radek, Radka, Lenka – to je jen několik z nich. Všichni teď mohou přijít o svůj stabilní přístav. Věnují se zde různým pracovním činnostem, výtvarným a dalším aktivitám, získávají a utužují si návyky pro běžný život. Když přišli

na svět a doktoři vynesli ortel v podobě diagnózy, s níž se člověk jen těžce smíruje, jejich rodiny se rozhodly, že své děti nesvěří do ústavu, ale vychovají je doma a dají jim všechnu svou lásku. Charita Opava jim v tom pomáhala. Tady se mnohému naučili, Tady si nacházeli přátele na celý život. Jejich mámy se nemusely vzdávat svých zaměstnání, mohly na chvíli vydechnout a nabrat síly.

„Pokud bychom se s touto skutečností měli smířit, musel bych právě v těchto chvílích začít vypisovat výpovědi zaměstnancům a našim klientům oznámit, že po dvaceti letech končíme,“ popisuje ředitel Jan Hanuš černý scénář, ke kterému našťástí nedojde. A to jen díky, tomu, že Charita Opava je velká organizace, která si našťástí je schopna s takovýmto dramatickým propadem dotací dočasně poradit.

Bolet to ale bude určitě: středisko omezuje své aktivity až na dřeh, bude muset rušit jednu dílnu, nedobrovolně odejde jeden zaměstnanec. Propad Charita Opava také částečně sanuje z vlastních zdrojů, které však budou chybět jinde. Zájmy klientů Radosti jsou ale v tuto chvíli přednější. To, že si je Charita Opava schopna s nedobrou situací operativně poradit, ale neznamená, že by se s ní chtěla smířit. „Zmatky na ministerstvu nemůžou odnášet naši klienti, hodláme se ještě určitě na patřičných místech ozvat a o finance pro Radost se poprat,“ dodává Hanuš.

Většinu lidí, kteří se přišli do Radosti podívat, nepřilákala jen obyčejná zvědavost. Na internetu si přečetli, že to s dílnou vypadá bleďe a návštěvou chtěli dát najevo svou solidaritu. Mezi nimi paní Gabriela. Přišla i s kamarádkou a poté, co si Radost prohlédly, byly obě smutné, že by dílna měla osiřet. Radost navštívili také nevidomí obyvatelé Domu sv. Cyrila a Metoděje, vězeňkyně z opavské věznice a se svými pedagogy dorazila velká skupina žáků Speciální základní školy na ulici Slezského odboje. Ani nezastírali, že by jednou do Radosti rádi chodili. Věrne, že se jim to vyplní. Den otevřených dveří v Radosti natáčela Česká televize Ostrava. Reportáž proběhla ještě téhož dne. Kdo neměl možnost podívat se na ni, může kliknout na následující odkaz a na časové liště si najít hodnotu 13:14.

<http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/10122978233-udalosti-v-regionech-ostava/412231100030220-udalosti-v-regionech/>

Slovo ředitele

Radost a smutek

Přiznám se, že kdykoli jsem během posledního měsíce slyšel nebo vyslovil slovo radost, vyvolalo to ve mně spíše smutek.

Právě v době, kdy by naše sociálně terapeutická dílna Radost měla s velkou pompou slavit své dvacáté narozeniny, jedná se o jejím bytí a nebytí. Dotace, které jsme pro toto středisko z ministerstva práce a sociálních věcí dostali na letošní rok, nestačí k pokrytí provozu ani na pár následujících měsíců. Stejně dopadla i další nezisková zařízení v kraji, která poskytují podobné služby. A nikdo z ministerstva zatím nedokázal říci, jak se tato situace bude řešit. To, co jsme celá léta v součinnosti s rodinami našich klientů budovali, může den ze dne skončit. Co bude s našimi mentálně postiženými klienty, kteří zde docházejí deset, patnáct i dvacet let? Celou tu dobu si v kolektivu sobě rovných osvojují a udržují určitou samostatnost a návyky, které jim umožňují žít mimo ústavy. Navazují zde přátelství a pracovní činnosti, které zde vykonávají, jim dodávají pocit vlastní důležitosti. V době, kdy pobývají v Radosti, mohou jejich mámy chodit do práce. Přestože mnozí jsou natolik samostatní, aby mohli do své dílny sami dojíždět, budou-li muset zůstat doma, budou vyžadovat celodenní péči svých blízkých – a to řadu rodin určitě negativně poznamená. Tuto situaci vnímám jako neúctu k naší práci, k lidem s postižením i k jejich rodinám, které to nikdy nevzdaly. To mě bolí – nejen jako ředitele Charity Opava, ale především jako člověka.

Jan HANUŠ, ředitel

+ BŘEZEN

Obřík v keramické dílně

V průběhu března dojde ke zprovoznění nové keramické pece. Marketingový pracovník Chráněných dílen sv. Josefa Pavel Šefrámek uvedl, že jde o naši zatím největší pec, v níž lze vypálit dvojnásobné množství výrobků, než v těch stávajících. Vzhledem k počtu zakázek a výjezdů na tržní akce si Šefrámek slibuje, že bude vždy dostatek zboží. Jak dodal, loni nás pece trochu brzdily.

– BŘEZEN

Žádné dotace

Poté, co Radost dostala z Ministerstva práce a sociálních věcí místo dotací almužnu, mateřské centrum Neškola dostalo úplnou nulu. První opatření, které středisko postihne, je fakt, že nebude moci přijmout náhradu za pracovníci, která odchází na mateřskou dovolenou. Možná vypoмогою dobrovolníci.

STALO SE

Wellnes na internetu

Jak uvedl vedoucí Wellness centra Pavel Veverka, po úspěšné akci s prodejem přístrojových lymfatických masáží na internetovém portálu SLEVOMAT.CZ se maséři rozhodli uskutečnit touto cestou další nabídku, tentokrát na suchou uhlíčitou koupel. Prodej již proběhl. Prodáno bylo celkem 81 procedur.

Přijeli ze Znojma

V únoru nás navštívila delegace z Charity Znojmo. Prohlédli si Chráněné dílny sv. Josefa a Chráněnou technickou dílnu ve Velkých Hořticích, kde hledali inspiraci pro vlastní činnost.

Počasí je zadrželo

Na první prodejní akci v novém roce se těšili zaměstnanci Chráněných dílen sv. Josefa. Už měli nabaleno zboží a stačilo jen nabrat směr Lázně Klimkovic. Těšení ukončilo počasí. V celém regionu napadlo skoro půl metru těžkého sněhu a jízda i s převážným vozíkem by byla značně riskantní. Nakonec tedy museli zůstat doma.

Prašivá pro Charitu

Charita Opava obdržela už podruhé velkorysou nabídku od Evy Muroňové z Katechetického a pedagogického centra Biskupství ostravsko-opavského, pořádatelky každoročního diecézní setkání dětí na Prašivě. Účastníci tam přinášejí dary srdce, které pomáhají buď v realizaci nějakého dobročinného projektu nebo přímo lidem v potřebě. Loni tak Klub svatě Anežky získal přízi na plnění obvazů malomocným. Letos to budou potraviny pro naše klienty, především duševně nemocné, kteří mají minimální důchody a po zaplacení nájmu a léků jim už téměř nic nezůstane. Děkujeme a Pán Bůh zaplat!

KALENDÁRIUM

*V březnu 1990 byla uspořádána burza dětského ošacení a sbírka pro misi.

*V březnu 1993 byl zahájen 2. Charitní ošetrovatelský kurz Blahoslavené Zdislavy.

*V březnu 2001 odeslala Charita Opava finanční pomoc do Indie, kde bylo zemětřesení.

*V březnu 2004 uspořádala Charita Opava semifinále soutěže Dětské romské Mincarusoshow.

*30. března 2009 se uskutečnila celocharitní schůze.

Pohankové polštáře a matrace jsou vynikající pro relax i zdraví

Vedoucí charitní Chráněné dílny Vlašovičky Marii Běnkové se vždy líbily malé čínské textilní hračky naplněné kuličkami, s nimiž si rády hrály její dcery. Byly příjemné na omak a právě ony ji přivedly k nápadu šít v dílně pohankové matrace a polštářky. Nápad zaujal Nadaci OKD natolik, že jejich výrobu podpořila v programu Pro zdraví.

Matrace, polštářky, krční válce a podsedy se plní pohankovými slupkami. Jsou elastické, jemné a přizpůsobí se každému tvaru. Zajistit zdroj však nebylo zrovna jednoduché. „Všude nabízeli jen celou pohanku, slupky ne. Pak jsem si ale našla kontakt na mlýn pana Šmajstrly ve Frenštátě, vydala se tam a bylo vyhráno,“ říká Marie Běnková a vysvětluje, jak všestranné je využití výrobků, které ve Vlašovičkách začali nedávno šít. Hodí se nejen k relaxaci, ale mají také výborné účinky na zdraví. Blahodárné například

působí na migrény a nespavost, tlumí onemocnění čelistních a čelních dutin, pomáhají revmatikům a těm, které trápí hemeroidy. Polštářek nahřátý na radiátoru, na sluníčku či v troubě zase uvolní svaly a je dobrý na bolavá záda. Pohankové matrace jsou pak vhodné pro lidi upoutané na lůžko, působí jako jemná masáž zad a zabraňují proleženinám.

„Musím si svou práci pochválit,“ říká se smíchem pracovnice dílny Jana Onderková, kterou jsme zastihli ve chvíli, kdy plnila matraci. „Všechny tady sedíme na pohankových podse-

dácích. Je to pohodlné a hodně nám to pomáhá. Každá máme nějaký ten zdravotní problém, já například s páteří. Někdy jsem ani nemohla sedět, nešlo to vydržet.“ Pohanka kupodivu pomohla také její kolegyni, které se neulevilo ani po operaci.

„Výrobky z pohanky lze využít nejen v domácnostech, ale také v různých sociálních zařízeních, v domovech důchodců, nemocnicích, kancelářích či v autě, prostě všude, kde mají lidé sedavou práci, nebo jsou trvale připoutáni na lůžko. Látky mají zdravotní atest,“ dodává Marie Běnková.

Podpora Nadace OKD je pro Charitu Opava nesmírně důležitá, zvláště v této těžké době. Umožňuje zaměstnat lidi s postižením a samotné výrobky pak pomáhají zpříjemnit lidem život.

Polštáře a matrace jsou již k dostání v obchůdku chráněné dílny v supermarketu Terno v Jaktarí a lidé si je mohou koupit také přímo v dílně ve Vlašovičkách na ulici Marie Dolanské, nebo si je mohou objednat na internetu na adrese <http://eshop.charitaopava.cz/>. Osobní věc pak z pohankového polštářku určitě udělá vyšitě jméno, iniciály či logo. I tohle se dá zařídit.

Firma DK 1 vyměnila zdarma okna

Je třeba si pomáhat a méně o tom mluvit, odpověděl nám bolatický podnikatel a majitel firmy DK 1 Kravaře Daniel Kozel, když jsme se jej loni v létě zeptali, zda by charita měla mít své místo v životě každého člověka. Otázka měla svůj důvod. Pan Kozel je významným sponzorem opavské Charity.

V roce 2009 zhotovila jeho firma DK 1 novou podlahu v kompletační dílně Chráněných dílen sv. Josefa, o rok později opravila podlahu v Radosti a v Domě sv. Cyrila a Metoděje ve Vlašovičkách rekonstruovala sute-

rén. Vše formou daru. Letos v lednu se pracovní četa do Vlašoviček vrátila, aby vyměnila střešní okna ve čtyřech bytech a opravila v nich tepelnou izolaci. Trvalo to pouhý týden, takže práce nijak zvlášť neovliv-

nily život nevidomých klientů ani chod domu. Celková hodnota díla činí přes 140 tisíc a opět jde o sponzorský dar. Obyvatelé bytů ocenili nová okna už brzy po jejich instalaci. Když v únoru nastaly kruté mrazy, v jejich domovech bylo teploučko a nikde netáhlo. „Je tady mnohem tepleji a zaregistrovala jsem, že okna tlumí i hluk zvenčí, například když prší. Také jsem ráda, že se okna lépe otvírají a zavírají. Nemusím do toho vkládat takovou sílu, jako u těch starých,“ pochválila zlepšení nevidomá Simona Pechancová, která v Domě sv. Cyrila a Metoděje bydlí už deset let. Že je to tak, jak říká, nám také hned ukázala. Stoupla si na stoličku a nepatrným pohybem pustila do místnosti čerstvý vzduch. „Dříve jsem s okny zápasila, dnes je to v pohodě.“ Spokojenost vyjádřil také ředitel Charity Opava Jan Hanuš: „Vážíme si všeho, co pro nás pan Kozel dělá. Už dříve pomohl zkvalitnit pracovní prostředí v našich chráněných dílnách, teď zase zpříjemnil bydlení nevidomým klientům. Patří mu velký dík.“

V březnu odstartuje akce „Partnerství pro Charitu Opava“

PARTNERSTVÍ PRO CHARITU – to je název akce, kterou rozjždí v těchto dnech Charita Opava s mediálním partnerstvím týdeníku REGION OPAVSKO. Akcí reaguje na novelu zákona o zaměstnanosti, která přináší větším firmám a podnikům řadu změn a s nimi souvisejících komplikací v tzv. náhradním plnění, tedy jedné z možností jak splnit povinnost zaměstnávat zdravotně postižené osoby.

„Těmto firmám jsme připravili naši nabídkou pomoci a vyjít vstříc,“ říká ředitel Charity Opava Jan Hanuš. Jak uvedl zástupce ředitele a manažer chráněného zaměstnávání Tomáš Schaffartzik, povinnosti zaměstnávat zdravotně postižené osoby se firmy s více než 25 zaměstnanci mohou zhostit třemi způsoby. Buď osoby se zdravotním postižením samy zaměstnají, nebo zadají či odeberou zakázky či služby od těch, kteří takové osoby zaměstnávají. Třetím, nejméně výhodným způsobem, je vyplacení se z této povinnosti odvodem do státního rozpočtu.

„Tam, kde není možné zaměstnávat zdravotně handicapované, je

nejvhodnější alternativou odběr výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů jako je Charita Opava, kteří zaměstnávají většinu osob se zdravotním postižením,“ vysvětluje Schaffartzik. „Pro některé poskytovatele náhradního plnění je největší změnou fakt, že byla omezena částka na jednoho zaměstnance se zdravotním postižením. Zároveň se objevuje informace, že již nebude možno provádět tak jako dosud

plnění přes chráněné dílny, provozované různými účelově zřízenými subjekty. Novela skutečně pracuje pouze s obecným pojmem – zaměstnavatelé zaměstnávají více než 50 procent osob se zdravotním postižením,“ vysvětlil složitosti novely zákona o zaměstnanosti Tomáš Schaffartzik.

Charita Opava mezi tyto zaměstnavatele patří, v současnosti zde pracuje přes sto těchto osob. A právě proto může nabídnou partnerství firmám, které musí tento povinný podíl podle zákona o zaměstnanosti plnit. „Osoby se zdravotním postižením zaměstnáváme především v chráněných dílnách. Ty jsou schopny nabídnout kvalitní práci i kvalitní výrobky,“ dodal Tomáš Schaffartzik.

Charita Opava již brzy osloví formou osobních setkání i dopisů řadu firem, jimž nabídne při plnění povinného podílu partnerství. V oboustranně výhodném vztahu je schopna dodávat nejen své současné výrobky a služby, ale vyjít také vstříc potřebám svých partnerů, například nabídkou služeb jiných chráněných dílen. Jako bonus také svým partnerům slibuje nepřehlédnutelnou publicitu jejich ochoty hlásit se k roli společenské odpovědnosti firem.

V březnu pořádá Naděje sbírku šatstva

Tradiční sbírka šatstva, kterou pořádá Naděje - středisko krizové pomoci Charity Opava, se uskuteční ve dnech 26. a 27. března 2012. Už podesáté tak lidé budou moci probrat své skříně a podělit se s potřebnými o oblečení a další věci.

Tak jako paní Jana, kterou jsme oslovili během poslední sbírky loni na podzim. Dříve nechávala šatstvo u kontejnerů, ale od doby, co Charita Opava pořádá sbírky, využívá této možnosti a jak říká,

má jistotu, že její oblečení ještě někomu pomůže. Vagóny budou přistaveny v nákladním nádraží ve stanici Českých drah Opava - Východ, a to v pondělí 26. března od 8 do 17

hodin a v úterý 27. března od 8 hodin do naplnění vagónů, nejdéle však také do 17 hodin.

Vybírá se veškeré dámské, pánské a dětské oblečení, a to jak zimní, tak i letní, také kožené nepoškozené věci, především bundy, kabelky peněženky a pásky. Kromě toho rovněž nepoškozené záclony různých rozměrů, larisy, vlněné deky, knihy, plyšové hračky, nepoškozené spací pytle, boty, přikrývky a péřové polštáře. Vedoucí Naděje Veronika Prchalová však připomíná, že věci nemohou být špinavé, vlhké či zatuchlé.

K nákladnímu nádraží se lze dostat z Těšínské ulice kolem supermarketu Lidl a dále doprava na Kylešovskou ulici. Vjezd na nádraží je naproti penzionům Mirka a Věra. Jako každoročně, i letos bude možnost přispět finančně na přepravu. Zůstatek částky bude sloužit potřebným. Informace: 553 653 776.

Stane se

• Bruslení koledníků

Největší zásluhu na každé Tříkrálové sbírce mají vždy koledníci. Letos vykoledovali přes milion korun a čeká je za to odměna. Charita Opava pro ně pořádá v pondělí 5. března od 11 do 12.30 hodin tradiční bruslení. Akce se koná na opavském zimním stadionu a vstup je samozřejmě zdarma.

• Velikonoční výtvarné dílny Neškoly

Na březen nachystalo mateřské centrum Charity Opava Neškola výtvarné dílny pro maminky s dětmi, a to se zaměřením na Velikonoce. Budou se konat každý březnový pátek od 8 do 12 hodin v Neškole, která sídlí na Masarykově ulici 36 ve 2. patře minoritského kláštera. Účastnice si budou moci vyrobit velikonoční dekorace, mimo jiné se naučí zdobit polystyrénová vejce technikou patchwork nebo aranžovat vazby z živých květin. Materiál bude připraven, maminky na něj pouze přispějí. Výtvarná dílna se už tradičně uskuteční i ve farním sále v Kravařích, a to v sobotu 31. března od 14 do 18 hodin. Podrobný plán, co se kdy bude vyrábět, naleznete na straně 6, na www.charita-opava.cz a informace také na telefonu: 733 676 707.

• Budou cévkovat

Tři sestry Charitní ošetřovatelské služby projdou kurzem „Cévkování mužů“.

• Burza oblečení pro děti

Ve čtvrtek 22. března od 8,30 do 12 hodin se v Neškole uskuteční Burza dětského oblečení. Rezervaci prodejního místa je nutno předem objednat u vedoucí na čísle 733 676 707.

Napsali o nás

• Otec je po úraze...

Pokud se rodina nemůže o svého nepohyblivého člena každodenně starat, může využít terénní služby opavské Charity v podobě pečovatelské nebo ošetřovatelské služby i mobilního hospicu. Pracovnice Charity přicházejí za pacienty domů a postarají se o jejich potřeby. Výhodou je, že postižený člověk zůstává doma a není odkázaný na neosobní prostředí ústavu.

Opavský a hlučinský deník
18. února 2012

„Je to, jako bych se zčerstva nadechla,“ popisuje první dojmy z práce v Charitě vedoucí CHOS Magda Pasková

Je jí šestatřicet a jmenuje se Magda Pasková. Loni v listopadu vyhrála výběrové řízení na pozici vedoucí Charitní ošetrovatelské služby. Jak po čtyřech měsících hodnotí své rozhodnutí odejít z nemocnice? Jak se jí v opavské Charitě líbí a co v nejbližší době chystá? Tak právě tímto směrem mířily naše otázky.

* Co vás přivedlo do opavské Charity?

Po létech práce v nemocnici jsem došla k závěru, že potřebuji změnu. Byla jsem ve funkci staniční sestry na ženské interně, a měla jsem pocit, že už nejsem dále schopna unést tíhu obrovské zodpovědnosti za tak velký kolektiv a jeho práci. Bylo to frustrující. Musela jsem se naučit získat větší nadhled a abych zabránila celkovému vyhoření, začala jsem studovat management. Potom jsem se dověděla o výběrovém řízení na vedoucí Charitní ošetrovatelské služby, a ani jsem se nemusela dlouho rozhodovat. Viděla jsem v tom velkou osobní výzvu a šla do toho.

* Výběrové řízení jste vyhrála. Už jste se v Charitě trochu rozkoukala?

Že jsem vyhrála, to mě potěšilo, ale přiznám se, že jsem nastupovala s obavami. Záhy jsem pochopila, že tady je ta zodpovědnost ještě větší. Ale byla jsem hodně mile překvapena přátelským prostředím, holky mě pěkně přijaly. Ani na chvíli jsem se necítila jako vetřelec. Také střídání strážní proběhlo hladce. Moje předchůdkyně Gita Pohanělová byla skvělá a já dnes mohu na její práci plynne navázat. Strávily jsme spolu dva měsíce. Moc jsem ji obdivovala, jak všechno zvládala a patří jí můj dík za to, jak mě do všeho zasvětila. Víím, že pro ni musel být odchod těžší, než pro mě nástup na nové místo, protože já jsem si to vybrala, kdežto ona se s novou životní etapou spíše smířovala. Ji-

nak mám velkou radost z toho, jak je poskládaný kolektiv sestřiček. Někdy mám pocit, jako by v tom Gitu vedla vyšší moc. Jsou každá jiná, každá je specifická osobnost – a všechny přátelské a vstřícné. Na to, jaké vládnou mýty o sestřích v domácí péči, jsou velmi samostatné, erudované a v terénu přímo fantastické. Osobně mám egoistickou radost, že mě přirozeně respektují, že jsem si nemusela nic vynucovat...

* Říkala jste, že jste dělala staniční sestru na ženské interně. Pracovala jste i na jiných odděleních?

Interná byla základem. Při mateřské jsem byla chvíli na neurologii a na příjmové interní ambulanci, dokon-

* Takže svého rozhodnutí jít do Charity nelitujete?

Nelituji. Do nemocnice občas chodím, a to i služebně, nostalgii to ve mě sem tam vyvolává, ale smutek se nedostavil a já jsem zatím nezalitovala ani na okamžik. To je pro mě důležité, hodně pro mě totiž znamená, abych svých rozhodnutí nelitovala. Zatím není nic, co by mě zde zklamalo. Prostě, je to jako bych se zčerstva nadechla a doufám, že až budu jednou odcházet, zůstane po mně kus dobré a poctivé práce. Mám pocit, že Charita je pro zaměstnance druhou rodinou, a že se z ní neodchází jinak, než na mateřskou nebo do důchodu.

* Vyjádřila jste se, že navazujete na práci své předchůdkyně. Ale určitě máte i nějaké vlastní představy, co byste chtěla změnit nebo uvést v život. Chystáte v blízké době něco?

Charita je historicky zatížena svým názvem, a to mě přivedlo na myšlenku připravit cyklus přednášek na téma „Charita – mýty a fakta“. Chci na školách, především na Střední zdravotnické škole a snad i na Univerzitě, představit principy domácí péče a všechny její možnosti. Podle mě má domácí péče vyšší smysl, než péče v nemocnicích. Tam je to víc anonymní, kdežto tady se sestra stává součástí rodiny pacienta. Také bych ráda, aby se aktivně zúč-

vozovaly. Přitom Charita je organizace, která pracuje na vysoké odborné úrovni podle všech principů moderního managementu a marketingu s vysoce erudovanými zaměstnanci.

* Chystáte ještě něco?

Teď se například na středisku připravuji na roční pohovory a moc se na ně těším. Už jsem si to zkoušela sama na sobě. Proběhnou do půl roku, a ještě předtím chci s každou sestrou vyjet do terénu a vidět, jak pracuje.

* Prozradíte našim čtenářům něco ze svého soukromí?

Mám manžela, osmnáctiletou dceru Magdu, která studuje hotelovku a pětiletého syna Jakuba. Děti jsou moji miláčci. S Majdalenkou máme perfektní vztah, ani ne jako matka s dcerou, ale jako přítelkyně. Navíc je výborná studentka a jsem na ni pyšná. Jakub je doslova vymodlené dítě a také mi dělá jen samou radost. Věřím, že to tak zůstane.

* Jak relaxujete?

To teď trochu zanedbávám. Na podzim mě čeká konec studia a budu muset zpracovat obsáhlou práci v rozsahu téměř bakalářské s konečnou atestační zkouškou. Ale když už mám čas, tak ráda čtu duchovní literaturu. Jsem vychovaná jako křesťanka, ale obdivuji i Dalajlámu, zajímám se také o jiná náboženství. Právě v náboženství a filosofii si hledám svou vlastní cestu životem. Kromě toho cvičím jógu, ráda poslouchám nejen vážnou hudbu a miluji staré české filmy. Ráda vařím, to mám po mamince! Obávám se ale, že na své koníčky ještě dlouho nebudu mít dost času. Můj obdiv patří všemu krásnému, co kolem nás je a čemu bychom měli všichni věnovat více pozornosti, aby naše životy byly krásně naplněny.

* Děkujeme za rozhovor.

Magda PASKOVÁ

NAROZENÁ: 26. 3. 1976
BYDLIŠTĚ: Opava
RODINA: manžel Jaroslav (41), děti: Magda (18), Jakub (5)
STUDIUM: SZŠ Opava, postgraduál v oboru management
KONÍČKY: duchovní literatura, filosofie, jóga, vážná hudba, staré filmy, vaření

ce týden na DIA poradně! Před mateřskou šest let v onkologické ambulanci, což dnes považuji za ohromnou zkušenost. Ze všech těchto načerpaných zkušeností těžím ve své odborné praxi dodnes. Také jsem pracovala v ambulanci endokrinologa, revmatologa a angiologa.

* Kde se vám nejvíce líbilo?

Přestože jsem tam byla jen krátkou dobu, tak nejspíš na té diabetologii. Ale nejspokojenější se cítím teď a tady v opavské Charitě.

částníci Slezského dne sester, což je dnes velmi prestižní akce. Pokud nebude zaměřen vyloženě na nějaké určité téma, chtěla bych tam vystoupit a hovořit právě o domácí péči.

* Co si od těchto přednášek slibujete?

Ráda bych se pokusila zbořit mýtus slova Charita, který je zakotven v široké laické a často i v odborné veřejnosti. Podle mě, když se řekne Charita, lidé si v první řadě představí řádové sestry a roz-

Nechť žije památka na laskavého člověka

Před dvěma lety odešel na věčnost bývalý opavský děkan a spoluzakladatel Charity Opava, otec Josef Veselý. Zemřel ve věku osmdesátilet 5. února 2010, jen pár dnů poté, co od prezidenta Václava Klause osobně převzal Řád T.G. Masaryka za vynikající zásluhy o rozvoj demokracie a lidská práva.

Na jeho velké srdce, naplněné vždy citem a pochopením pro ty, kterým se nedostávalo lásky, které postihla nemoc či na ně dolehla jiná těžká rána osudu, nelze zapomenout. Dokazují to například slova manželů Jana a Karly Strakových z Opavy, kteří se s námi podělili o pár vzpomínek na všemi milovaného kněze, jenž v životě

mnohdy vytrpěl, ale nikterak se tím nenechal zlomit. Dodejme, že pan Strak je velkým příznivcem Klubu sv. Anežky a rád pomáhá všude, kde se dá, především pak s organizací tradičních duchovních obnov, které klub pravidelně pořádá. S otcem Veselým si byli oba manželé velmi blízcí. Jedna z členek Klubu sv. Anežky si pamatuje, jak

pěkně o nich vždy otec hovořil, a když paní Straková napekla, pochvaloval si, že Karlička zase udělala něco dobrého na zub. „Ani si přesně nevzpomínám, kdy jsme se s otcem seznámili blíže, určitě to bylo v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Od první chvíle jsme si jej oblíbili a nesmírně si jej vážili. Vždy z něj vyzářovala taková ta opravdová lidská dobrota a láska. Bylo pro nás velkou ctí, že jsme mu mohli občas posloužit, rádi vzpomínáme hlavně na to, jak jsme jej vozili autem po návštěvách jeho známých, nemocných kněží, jubilantů. Těch míst a lidí bylo tolik, a všude jej vítali s nelicencí radostí, mnohdy nechyběly ani slzy dojetí,“ vzpomíná Jan Strak, který se do role osobního řidiče pasoval poté, co již otec Veselý přestal sám řídit. Dodává, že pan děkan obzvláště rád navštěvoval nemocné a přestárlé kněze a rád vzpomíná, jak s ním nejméně dvakrát do roka jezdil do Bílovice.

„Žil tam pan Josef Hruška, který s otcem Veselým studoval teologii. Vždy si měli co vyprávět. Jeho manželka, paní Marta, se pokaždé po-

starala o dobrou atmosféru a skvělé pohostění. Návštěvy nebyly dlouhé a vždy končily větou – tak a ještě se pomodlíme, dám vám požehnání a pojedeme. Při poslední zpáteční cestě řekl otec Josef, že dnes to bylo obzvláště srdečné, nejlepší za tu dobu, co tam jezdíme. A v tom týdnu paní Hrušková zemřela. Dnes již nežije ani pan Hruška.“ Stejně rád pak podle Jana Straka otec navštěvoval i mladé kněze v jejich působících a velkou radost měl z nových kněží, kteří vyšli z jeho farnosti. „Poskytoval jim cenné rady, obdivoval, co vše již dokázali a na závěr je obdarovával svými verši,“ dodává pan Strak a říká, že básně otce Josefa zůstanou navždy mostem mezi věčností a světem, v němž dosud žijeme.

Naposledy se Strakovi s otcem viděli den po převzetí vyznamenání. Tehdy jim už vážně nemocný kněz řekl, tak jako při každém loučení: „Je dobře, že o sobě víme – modlete se za mě.“ Oba dva dnes věří, že se otec Josef za ně v nebi přimlouvá, aby nezůstalo jen u vzpomínek, ale aby mohli užítkovat vše, co jim svým životem ukázal a dal.

Plesová sezóna ve stacionáři

V únoru měli klienti charitního Denního stacionáře pro seniory svou plesovou sezónu. Nejprve se uskutečnil společenský ples, na kterém se tancovalo, ale i vzpomínalo na staré časy. Babičky si živě vybavovaly, jaké tance kdy byly v módě, jak vypadaly jejich nejkrásnější róby a který tanečník je nejlépe vytácel kole.

V programu vystoupili mladí ze Stěbořic. Slavnostní polonézu a scénku na hudbu z filmu Pomáda s nimi nastudovala vedoucí Neškoly Svatava Bláhová na orelský ples. Protože jim to šlo opravdu pěkně, přijeli svým vystoupením potěšit i seniory ze stacionáře. Zážitkem byla také návštěva faráře od Svatého Duchy otce Krzysztofa. Tentokrát se s klientkami nemodlil, ale rád si s nimi zatancoval.

Koncem února pak u příležitosti konce Masopustu uspořádali ve stacionáři veselici v maskách, do nichž se převlékli jak zaměstnanci, tak i některé z klientek. Bylo to už podruhé. Loni se akce tak vydařila, že se pracovnice na přání užíva-

telů rozhodly zopakovat ji. V kůži medvěda si to tentokrát „přetrpěla“ Míša Mošová, která převzala štafetu po vedoucí Janě Řehulkové: „Bylo mi sice horko, ale bylo to fajn. Všichni se bavili, a to je to nejdůležitější,“ řekla, když si po veselici sundávala medvědí hlavu. To charitní „herec“ Jirka Laifert, proslulý Baltazar z tříkrálového VIP koledování, to měl jednodušší, ačkoli do poslední chvíle netušil, co jej čeká. „Měl zrovna cestu do stacionáře, tak jsme ho odchytily a kolegyně Zuzka s Míšou jej převlékly do kostýmu indiána. Klientky byly nadšené, jakého to mají šikovného tanečníka,“ komentovala vedoucí stacionáře Jana Řehulková. Pochválila také klienta pana Maxe, který přinesl harmoniku a hrál samé pěkné kousky.

Atmosféra ve stacionáři byla skvělá. Nechyběly ani koblížky, které si ve stacionáři společně usmažili, a Růženka Honová k nim roznášela dobré kafičko. Babičky jen zářily. „Moc jim děkujeme. Jsou to naše holky zlaté, jsou moc šikovné a dělají, co nám na očích vidí,“ pověděla o pracovnících stacionáře jedna z klientek, ostatní přitom pokyvovaly hlavou a přidávaly ještě další superlativy na jejich adresu.

Utuzovali mezilidské vztahy

Nebylo to žádné schůzování. Prostě se sešli, aby společně strávili pár hodin, aby si popovídali o úplně jiných věcech než o práci, posmáli se, zazpívali a přitom i něco dobrého pojedli. Tak nějak vypadalo setkání Sekce služeb seniorům a zdravotnických zařízení, které se uskutečnilo koncem ledna.

Azyl poskytl Denní stacionář pro seniory a obě jeho místnosti praskaly ve švech. Byli zde téměř všichni zaměstnanci (i jeden pes) z Charitní pečovatelské služby, Charitní ošetrovatelské služby, Pokojného přístavu, Wellness a samozřejmě i ze stacionáře. Pozvání přijaly také členky realizačního týmu Klubu sv. Anežky a ředitel Charity Opava Jan Hanuš.

Všechny uvítala manažerka sekce Petra Thiemlová, která uvedla, že to mělo být původně takové předvánoční posezení, ale jak už to bývá – nevyšlo to. „Před svátky je nejvíce práce, všichni jsou unavení a každý už je raději doma, aby se mohl připravit na Vánoce. Tak jsme

si řekli, že se sejdeme až v lednu. Nebylo to povinné, a proto mám velkou radost, že je tady plno. Je to znakem toho, že spolu máme pěkné vztahy, rádi se vidíme a máme si co říci. Já osobně považuji za velmi důležité, aby tyhle věci fungovaly. Když je mezi zaměstnanci pohoda, naši klienti to cítí a přenáší se to na ně,“ řekla dále Petra Thiemlová.

Během setkání se všichni oficiálně rozloučili také s bývalou vedoucí Charitní ošetrovatelské služby Brigitou Pohanělovou. Padlo přitom nepočítané polibků, a kromě nich dostala čerstvá důchodkyně od kolegyně i pěkný dárek, lázeňský poukaz na aktivní víkend v Karlově Studánce.

••• Inzerce Charity

Poděkování

Srdečně děkujeme pánům **Miloši HERMANOVI** a **Jiřímu ENGLIŠOVI** z Cykloveterán Clubu Opava, kteří věnovali Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách finanční dar ve výši 8 tisíc korun. Prostředky pomohou k zabezpečení služeb pro nevidomé uživatele tohoto zařízení. Pán Bůh zaplat!

Romana KREJČÍ,
vedoucí Domu sv. C + M

Děkujeme paní **HAVLICOVÉ** z Opavy, která nám v minulém týdnu věnovala skříňový šicí stroj Veritas. Stroj byl předán ve výborném technickém stavu a paní, kterou trápí problémy se zrakem, byla velmi ráda, že nám svým darem může pomoci. Její **Princezna**, jak svůj stroj nazývala, tak dostane místo v naší šicí dílně. Přejeme Boží požehnaní!

Chráněné dílny sv. Josefa

Nepropásněte

• Jak na osteoporózu?

Klub svaté Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava, pořádá přednášku na téma: „**Správné užívání léčiv při osteoporóze**“, která se uskuteční v úterý 27. března 2012 v 16 hodin v pastoračním středisku, v prvním poschodí Minoritského kláštera, v Opavě, na Masarykově ulici 39.

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozeniny v březnu

O rybách se říká, že jsou citlivé a šťastné jenom trochu, proto jim přejeme štěstí a zdraví na každém kroku. Ať se jim splní každé přání, ať je vždy potěší něco pro zasmání. Ať je nic netrápí, ať nestrádají – ať mají vždy dobrou náladu a peněz na rozdávání. V březnu oslaví své narozeniny zaměstnanci **Milan BŘEZOVSKÝ, Anna JARKULIŠOVÁ, Lucie LICHÁ, Eva LISCHKOVÁ, Erna MAJTÁNOVÁ, Magda PASKOVÁ, Pavel PFEILER, Jana ŘEHULKOVÁ, Miroslava SLAVÍČKOVÁ, Veronika TOBOLKOVÁ, Kateřina VÍCHOVÁ, Marie ZEŽULKOVÁ** a **Lydie ŽÍDKOVÁ**. Vše nejlepší přeje

redakce

* Ó, **Jano ŘEHULKOVÁ**, ty anděli v lidské kůži, neseme ti dnes k narozeninám stolistou růži. Ať každý její lístek jeden rok života značí – ať po letech šéfování, staneš se nejstarší klientkou ve stacionáři. A než se tak stane, buď stále plna veselí a život ti určitě vše dobré nadělí.

Redakce

* Bez paní **ERNY** nešlo by žít, někdo by musel místo ní mýt. Podlahy, schody, ba i záchody – a tak jí přejeme dny plné pohody. Ať slouží zdravotníku, ať její smích Charitu stále zvoní, ať jí to velké štěstí konečně dohoní. K narozeninám vše nejlepší přeje

redakce

* Hodně štěstí, žádné vrásky, další roky plné lásky a s úsměvem na tváři ať se všechno podaří! To přejeme naší milé kolegyni paní **Anně JARKULIŠOVÉ**, která v březnu oslaví narozeniny.

Chráněné dílny sv. Josefa

NEZAPOMEŇTE A URČITĚ PŘIJĎTE!
V březnu se koná Burza dětského oblečení (22. 3. 2012)
a Sběrka šatstva (26. - 27. 3. 2012)
INFORMACE UVNITŘ DOMOVNÍKA!

••• Listárna Domovníka

Vážený pane řediteli,

Již třetím rokem jsem vedoucí projektu naší školy s názvem „**Ruku v ruce**“, který spolupracuje s Charitou Opava. Cílem projektu je zvyšování povědomí žáků základní školy o lidech s postižením. Naším cílem je, aby žáci neviděli rozdíl mezi lidmi a vážili si jeden druhého. Každoročně pořádám pro žáky 7. ročníků exkurzi po Charitě. Navštěvujeme Chráněné dílny sv. Josefa, sociálně terapeutickou dílnu Radost, Chráněnou dílnu ve Vlastovičkách a také stacionář Mraveneček. Letos nám velmi pomohla také akce „Měsíc

Charity Opava v Hradci nad Moravicí“, která doplnila náš projekt. Musím Vám velmi poděkovat za ochotu zaměstnanců Charity, kteří se profesionálním způsobem postarali o uspořádání akce pro 1. i 2. stupeň žáků naší školy. Vaši výstavu s dopoledním programem navštívili všichni žáci a zejména žáci nižšího stupně byli skutečně nadšeni.

Ochota vašich zaměstnanců se projevila také při exkurzi, kterou jsme uspořádali 1. prosince. Jako každoročně se dětem zaměstnanci Charity plně věnovali a zejména dopoledne ve Vlastovičkách bylo pro děti poutavé. Žáci se aktivně zapojili do práce v dílnách a mohli si na

vlastní kůži vyzkoušet, s jakými problémy se nevidomí setkávají. Dopoledne bylo pro naše žáky velkým zážitkem a já měla skutečně pocit, že náš projekt slouží dobré věci. Názor našich žáků se po návratu skutečně změnil a v jejich očích byl znatelný obdiv k vašim klientům a k vaší práci. Proto Vám i zaměstnancům Charity patří velký dík. Velice doufám, že naše spolupráce bude i nadále pokračovat. S poděkováním se přidává také naše paní ředitelka **Mgr. Radka Očadlíková**. S pozdravem

Bc. Lenka ILLEŠOVÁ,
vedoucí projektu

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

••• Info servis

Informujeme

• Pomoc malomocným

V roce 2011 upletly pletářky Klubu sv. Anežky, dobrovolného sdružení Charity Opava, 1387 obvezů pro malomocné. V deseti balících o celkové váze 52 kilogramů je odeslaly Společnosti sv. Vincence z Pauly v Praze, odkud byly dále expedovány do Indie a Afriky. Za poštovné klub zaplatil 726 korun. Jak uvedla Anna Foldynová, která se svou sestrou před lety pletení iniciovala, dík patří nejen pletářkám, ale také těm, kteří na tuto bohubilou činnost přispívají finančně. Klubičko příze Sněhurka vystačí na jeden a půl obvazu a stojí přes třicet korun. „*Z opavské Charity jsme loni obdrželi přes sedm tisíc korun na materiál a od účastníků diecézního setkání dětí s otcem biskupem na Prašivě jsme získali 1.219 klubíček. Z těchto zásob ještě čerpáme.*“ Jak Anna Foldynová dále podotkla, některé pletářky si Sněhurku kupují samy a také seniorky, které nepletou, přispívají alespoň finančně. Loni tak Klub sv. Anežky obdržel na darech 2.340 korun. Pomoc malomocným je samozřejmě hlavní stránkou této činnosti, nutno ale říci, že mnoha opavským ženám dalo pletení nový impuls do života. Začaly se zase cítit prospěšné, a to je důležité nejen v seniorském věku.

• Co a kdy v Neškole?

Každý březnový pátek budou v Neškole probíhat Velikonoční dílny

2. března: zdobení vázičky perličkami

9. března: výroba velikonočních dekorací

16. března: madeirová vajíčka

23. března: zdobení polystyrenových vajíček technikou patchwork

30. března: vazby z živých květin

Platí se pouze za materiál, který bude připraven na místě. Můžete vzít sebou děti, buď vám budou pomáhat, nebo si mohou hrát v herně. Více informací na tel.: 733 676 707

